လူယုတ်မာဦးလေး

ကျွန်မနာမည်ကအေးမာစန်းပါ။ ကျွန်မဘဝမှာဆိုးဝါးလှသလောက်ကြုံရသော လူများကလည်းလူ ကောင်းများမဟုတ်ကြ၍ပိုလို့ပင်ဒုက္ခတွေ့ရခြင်းပါပေ။ ကျွန်မ၏ ဒုက္ခအစ ကားအဖြစ်မရှိသော ယောကျာ်း ကိုယူမိသောကြောင့်ဖြစ်၏။
ဒုက္ခစရောက်သည့်နေ့ကိုကားကန်မဘယ်သောအခါမှမေ့တော့မည်မဟုတ်ပေ။
ထိုနေ့ကမီးဖိုချောင်တွင်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးမောလှသဖြင့်အိမ်ရှေ့ညေ့်ခန်းတွင်ခြေကားယား လက်ကားယားဖြင့်လှဲနေမိပါသည်။ ကျွန်မယောကျာ်းကိုသန်းငွေ(ကျွန်မကတော့ယောကျာ်းကို ဖွတ်ကြား သန်းငွေဟုသာခေါ်ပါသည်)
အဲအဲလိုရင်းမရောက်ဘဲဖြစ်တော့မည်။
အိမ်ရှေ့ညေ့်ခန်းတွင်လှဲနေတုန်းဘယ်ကနေဘယ်လိုကျွန်မဦးလေးဦးမောင်အေးရောက်လာသလဲမသိပါ ဘူးညေ့်ခန်းထဲဝင်လာပါတယ်။ ပုံမှန်နေ့များမှာကျွန်မ ဦးလေးဟာနေ့လယ်နေ့ခင်း အိမ်ကို ပြန်မလာတတ်ပါဘူး။သူကစတိုးဆိုင်ပိုင်ရှင်တစ်ဦးပါ။မိုးချုပ်မှပြန်လာတတ်တာပါ။ သူကဝင်လာ လာခြင်းကျွန်မလှဲနေရာဆီလျှောက်လာရင်း
" နတ်မိမယ်လေးရေထပို့အချိန်တန်ပဟေ့ " လိုပြောပါတယ်။
ကျွန်မလဲ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ " အမလေး " ဆိုကုန်းထဖို့ပြင်လိုက်ပါတယ်။
ရန်ကုန်ဆိုတာကလဲအမြဲပူနေတတ်တာမဟုတ်လားရှင်၊ ချွေးတွေထွက်တော့အပေါ်ကဘလောက်ကို လည်ပင်းအထိပင့်ထားမိတယ်လေ။ နောက်ကျသွားပါတယ်ရှင် ဦးမောင်အေး(ကျွန်မကဦးလေး ဟုသာခေါ်ပါသည်) ကကုန်းထလို့မရအောင်ကျွန်မရင်ဘတ်ကိုလက်ကြီးနှင့်ဖိကာတွန်းချရင်း
" ဟီး ဟီး ဟီး"
ဟုကျက်သရေကင်းမဲ့လှစွာရယ်လိုက်ရာ ကျွန်မမှာလိက်ပြာလွင့်မတတ် လန့်သွားမိပါသည်ရှင်။ ဟန် ကို့ဖိုဆိုတာလို ကျွန်မက
" ဦးလေးဒီအချိန်ဘာလို့ပြန်လာရတာလဲ" ဟုပြောမိပါသည်။
ဦးမောင်အေးကကျက်သရေကင်းမဲ့လှစွာရယ်ရင်မှ " နင့်စောက်ပတ်နံ့ရလို့ဟေ့"
ဟုပြောလဲပြောကျွန်မဘလောက်အောက်ရှိနို့၂လုံးအားအတင်းပင်ဖြစ်ညှစ်နေပါ၏။
" နင့်ကလိုးချင်စရာကြီးကိုဟ"
အန်ချင်စရာအရက်နံ့စူးစူးကြီးကကျွန်မနှာခေါင်းဝသို့တိုးဝင်လာပါသည်။
"ဦးလေးအရက်မူးနေတယ်မဟုတ်လား " ဟုကျွန်မကပြောရင်းအတင်းရုန်းမိပါသည်။
ဦးမောင်အေးကနို့၂လုံးအားအတင်းဖြစ်ညှစ်နေရာမှလက်ကအောက်ဖက်ရွှေ့လာကာကျွန်မ ပေါင်ကြားထဲလက်ကိုအတင်းထိုးကာနှိုက်ပြန်ပါသည်။
" အရက်မူးဘာဘူးဟာမှန်ရုံလေးဘဲ၊ မှန်လာတော့ချချင်လာရောဟ "
"ဦးလေးလွှတ်နော်ကျွန်မအော်လိုက်မယ် " " နင့်ကိုချချင်နေတာကြာလှဘီ"

ငြိမ်ငြိမ်လေးနေစမ်းဟာ၊ နင့်ပေါင်ကိုဖြဲထားစမ်း“ ဟုပြောလဲပြော အတင်း
ပေါင်၂ဘက်ကိုဖြဲရန်ကျိုးစားပါသည်။
“ဦးလေးလွှတ်ပါမသင့်တော်ပါဘူး၊ တူမကိုဒီလိုမလုတ်သင့်ပါဘူး ရှင် ”
ဦးမောင်အေးမှာကျွန်မ ယောကျာ်းဖွတ်ကြားသန်းငွေ၏ဦးလေးအရင်းဖြစ်ပါသည်။ကျွန်မ
ယောကျာ်းဖွတ်ကြားသန်းငွေအလုတ်ပြုတ်၍နေစရာမရှိသဖြင့်ပြောင်းလာရခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျွန်မမှာကိုယ်ဝန်ပျက်ကျသောကြောင့်အလုပ်မလုပ်နိုင်ဘဲနားနေရသည်မှာကြာပါပြီ။
အိမ်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးပါမည်ဟုသဘောတူသဖြင့်နေ့ခွင့်ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။
“ငြိမ်ငြိမ်လေးနေစမ်းဟာ၊ နင့်လိုအသက်ငယ်ငယ်လေးတွေကိုမလိုးရတာကြာလှဘီဟ“
ဦးမောင်အေးကပြောရင်းနှင့်ကျွန်မခါးမှထမီကိုအတင်းဆွဲချွတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ကျွန်မမှာ
အိမ်နေရင်းဖြစ်၍အောက်ခံဝတ်မထားပါ။ ကျွန်မကပေါင်ကိုအတင်းစေ့ကာကပ်ထား၏။
ဦးမောင်အေး ကဘလောက်ကိုလဲအတင်းဆွဲကာချွတ်ပစ်ပြန်ပါသည်။
ကျွန်မ၏ဘော်လီကိုဖြန်းကခဲဆွဲဖြဲပြစ်လိုက်သောအခါတွင်ကားကျွန်မမှာမိမွေးတိုင်းဖမွေး
တိုင်း ဖြစ်သွားပါသည်။
“ဦးလေး ကျွန်မကိုဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့၊ ကိုသန်းငွေနဲ့တိုင်မယ်“ ဦးမောင်အေးက
ကျွန်မ၏စောက်ပတ်ကိုလက်ဝါးကြီးနှင့်ပွတ်နေရာမှ “တိုင်မယ်၊ တိုင်ပေါ့၊
ငါ့အိမ်ပေါ်ကမောင်းချလိုက်မှာပေါ့“ “အား အား အမလေး နာတယ်ရှင့်“
ဦးမောင်အေးက ကျွန်မ၏စောက်ပတ်ထဲသို့မညှာမတာလက်ညှိုးနှင့်အရမ်းထိုးလိုက်သဖြင့်
ကျွန်မမှာအော်လဲအော်ရှုန်းလဲရုန်းမိပါသည်။
“ဦးလေးရယ်အိမ်ပေါ်ကမောင်းချရင် ကျွန်မတို့ဒုက္ခရောက်သွားမှာပေါ့“
ကျွန်မ၏အသနားခံမှုအရာမရောက်၍အတင်းရုန်းသော်လည်း
ဦးမောင်အေးမှာအသက်(၅၀)ခန့်သန်သန်မာမာကြီး ကာမစိတ်ငယ်ထိပ်တက်နေချိန်ဆို
တော့ဘယ်လိုမှရုန်း၍မရပေ။
“နှာဘူးကြီးလွှတ်နော်လွှတ် “ “နင်ကငါ့ရှေ့မှာကလူသို့မြူ
၏သို့လုပ်နေတာကြာဘီ“ “ကျွန်မတခါမှမလုပ်ဘူး “
“အောင်မာရင်ရှားကြီးနဲ့ငါ့ရှေ့ကဖြတ် ဖြတ်ရောက်နေတာကဘာလဲ မဟုတ်လို့လား“
ဦးမောင်အေးကပြောရင်းမှ ကျွန်မ၏နို့ကိုငုံ့ကာစို့လိုက်သည်။ ဦးမောင်အေးကသူ၏ပုဆိုး
ကိုလည်းချွတ်ချလိုက်ရာ ကျွန်မဘုရားတမိပါတော့သည်။ လုံးပါတ်(၅)လက်မအရှည်
(၈) လက်မမျှရှိမည့်လီးကြီးကမာန်ဖီနေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ပင်။
“ကြည့်စမ်းဒါကြီးနဲ့သာဆိုနင်ဆွေမျိုးမေ့သွားမယ်“
လီးကြီးကလုပ်ရမ်းနေသည်မှာအသဲယားစရာပင်ဖြစ်သည်။
“ဒီလောက်ကြီးတာကြီးနင်မြင်ဖူးရဲ့လား ဟားဟားဟား “
ဟုတ်ပကျွန်မ ယောကျာ်း ဖွတ်ကြားသန်းငွေ ၏ လီးမှာရှိလှမှ(၅)လက်မပေါ့

" အား လွှတ်မကြည့်ဘူး " ဟုကျွန်မကပြောလိုက်ရသော်လည်းမျက်လုံးများမှုမလွှဲနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ နောက်ဆုံးမအောင့်နိုင်တော့ဘဲ
"ဦးလေးဟာကြီးကမြင်းလီးကြီးကြနေတာဘဲ" ဟုပြောမိပါသည်။
" ဟုတ်တယ် ဟားဟား နင်အခုခံချင်သွားပြီမဟုတ်လား "
" အိုး မဟုတ်ဘူး ဖယ်ပါ ရှင့်ဟာကလူမဟုတ်ဘူး ကျွန်မသေလိမ့်မယ်"
ဦးမောင်အေးကနို့ကိုလဲစို့နေသလိုလက်ကလဲ ကျွန်မစောက်ပတ်ထဲသို့လက်ညှိုးနှင့်ထိုးနေ တာကိုလည်းမရပ်ဘဲတပြိုင်နက်လုပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။
" အောင်မာငြင်းနေလဲအလိုးခံရတော့မှာဘဲ ဟီးဟီး " ဟုပြောရင်း
ဦးမောင်အေးကနေရာပြင်ရန်မတ်တပ်ရပ်လိုက်ရာကျွန်မကအိမ်ခန်းတွင်းဝင်ပြေးရန် အတင်းထပြေးရန်ပြင်လိုက်ပါ သည်။ဦးမောင်အေးကအလစ်ပေးနေသည်မဟုတ်ရကား ကျွန်မလက်ကိုဖမ်းဆွဲကာဖိချုပ်ထားလိုက်ပါသည်။
ဦးမောင်အေးကပေါင်နှစ်ဘက်ကြားတွင်ဝင်ကာထိုင်လိုက်ရင်းအတင်းကပ်ထာသော ပေါင်များကိုကားသွားအောင်လုပ်လိုက်ပါသည်။
"ဦးလေး ကျွန်မကိုဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ လွှတ်ပါရှင့် မလုပ်ပါနဲ့"
ကျွန်မကလက်များနှင့်ပေါင်ကြားကိုအတင်းဖိအုပ်ထားရင်းတောင်းပန်မိပါသည်။
ဦးမောင်အေး၏မျက်လုံးများမှာအရောင်များဝင်းဝင်းတောက်နေကာအသက်ရှူသံကန္တာ းသို့ တကောင်းအလားပြင်းထန်လှပါသည်။ ဦးမောင်အေးကကျွန်မ၏လက်များကိုခေါင်းပေါ် ကျော်အောင်ဆွဲကာအတင်းဖိထားရာနာလွန်းလှသလိုကျွန်မရင်၂လုံးကလည်းပြူးနေကာ ခါရမ်းနေရာ ဦးမောင်အေး၏စိတ်ကိုပို၍နှိုးဆွနေသလိုဖြစ်နေပါသည်။
" လွှတ်ပါရှင့် လွှတ်ပါရှင့် တောင်းပန်ပါတယ်" ဦးမောင်အေး
လီးကြီးကပေါင်ကြားတွင်ရမ်းခါရင်းဟိုထိုးဒီထိုးနှင့်ထိမိနေပါသည်။
ကျွန်မလည်းကြောက်လွန်း၍နှလုံးခုန်မြန်လာပါသည်။ ရှန်းရလွန်း၍လည်းမောလှပါသည်။ ကျွန်မမှာအင်အားချင်းမမျှသဖြင့်ဘယ်လိုမှရုန်း၍မရပါရှင်။ ဦးမောင်အေးကရုန်းနေသော ကျွန်မအားကြည့်ကာမနိုးမခန့်ရယ်ရင်းမှ " နင်မလွှတ်ပါဘူးဟာရုန်းမနေစမ်းနဲ့"
ဟုပြောလိုက်ရာကျွန်မမှာရှက်လွန်း၍မျက်ရည်များပေါက်ပေါက်ကျအောင်ပင် ငိုမိပါတော့သည်။
ကျွန်မ ဘဝ တွင်ယခုလောက်အားကိုးရာမဲ့မဖြစ်ဘူးတာအမှန်ပင်။
ကျွန်မလည်းကြံရာမရ၍လွှတ်လိုလွှတ်ငြားလက်မောင်းကိုအတင်းကိုက်ပစ်လိုက်ပါတော့ သည်။ ဦးမောင်အေးက " အားခွေးမ ကိုက်တယ်" ဟုအော်လိုက်ရင်းလက်ကိုရုန်းဖယ် လိုက်ရာလက်တွင်သွေးများထွက်လာပါသည်။ ဦးမောင်အေးကဒေါသတကြီးဖြင့်အတင်း ချုပ်ထားရင်းပေါင်ကြားမှဟပြဲနေပြီဖြစ်သောအပေါက်ထဲသို့ချိန်သားကိုက်ဆောင့်ထိုးသွင်း လိုက်ရာ ကျွန်မစောက်ပတ်းကျဉ်းကျဉ်းလေးမှာကွဲမတတ်ပြဲဟသွားရင်း ဦးမောင်အေး၏

လီးကြီးမှာ၂လက်မမျှဝင်သွားပါသည်။
ဖြစ်...ဖြစ် "အား အား အမလေး သေပါပြီရှင့် အား အား အ"
ဟုငယ်သံပါအောင်အော်မိပါသည်။
ဦးမောင်အေးကအော်သံမဆုံးမှီပင်လက်ကျန်၅လက်မ
ခန့်အား တအားဆောင့်သွင်းလိုက်ရင်း "ကိုက်ဦးဟာခွေးမ" ဟုပြောလိုက်ပါသည်။
လီးကြီးကိုဆောင့်သွင်းလိုက်သံကား ဖြစ်...ဖြစ် ဘွတ် ဟုမည်ပါသည်။
ကျွန်မမှာနာကျင်လွန်းလှသဖြင့် အသံမထွက်နိုင်တော့ဘဲ "အား အား အား
အမလေးလေး နာလိုက်တာ ကယ်ကြပါဦး " ဟုလေသံမျှသာထွက်နိုင်တော့သည်။
"ထိသွားပြီမဟုတ်လား ဟင် ခွေးမ" ဟု ဦးမောင်အေးကပြောရင်းဆက်ကာဆက်ကာ
ဆောင့်လိုးနေပါသည်။ "ငါကိုကိုက်တာ သင်ခန်းစာဘဲမှတ်ထား "
ဟုပြောလဲပြောဆောင့်တာကိုပို၍ပင်အားထည့်လိုက်ပြန်ပါသည်။
"အ အ ဖြေးဖြေးရှင့် သေတော့မယ် ဖြေးဖြေးလုပ်ပါရှင့်" "အ အား အ အီး အင်း
ဟင်း ဟင်း နာလိုက်တာရှင့်"
ဦးမောင်အေးကညှာတာချင်းအလျှင်းမရှိပေ။ ။ ဦးမောင်အေးမှာဇောကလဲသန်
စောက်ဖုတ်လေးကလဲအမှန်လေးမို့လိုး၍ကောင်းလွန်းလှသောကြောင့်တအားပင်ဆောင့်
နေပါသည်။
"အင့် အင့် အင့် အ အား အား အိ ဖြေးဖြေး ပါဆို"
ဦးမောင်အေးကား ကျွန်မစကားကြားဟန်မရှိပေ။ဆောင့်ချက်များကလည်း
ကြမ်းတမ်းလွန်းလှပါသည်။
ကျွန်မမှာခေါင်းဘေးဘယ်ညာခါရမ်း၍တကိုယ်လုံးလှုပ်ခါရမ်းနေအောင်ပင်ကြမ်းတမ်းလှပါ
သည်။ တခါတခါဆောင့် လိုးလိုက်တိုင်းအံကြိတ်ကာအောင့်ထားရလောက်အောင်ပင်
ကြမ်းလွန်းလှသည်။
"ကောင်မ ကောင်းလာဘီမဟုတ်လားဟင်"
ဦးမောင်အေးကပြောလိုက်ရာဘာပဲပြောပြောအမှန်ပင်ကောင်းလာတာကြောင့်ငြင်းရန်ခက်
နေပါသည်။ ဦးမောင်အေးဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်းနာကောင်းကြီးဖြစ်နေတာကတော့
ငြင်းမရနိုင်အောင်ပင်ဖြစ်၏။
ကျွန်မမရုန်းနိုင်တော့မောလဲမော ကောင်းလဲကောင်း မို့ငြိမ်နေမိပါတော့တယ်ရှင်။
ကျွန်မဒီအလိုးကြမ်းကြမ်းကြီးကိုသဘောကျလိုဖြစ်လာတာအမှန်ပါဘဲ။
ဦးမောင်အေးကလဲဆောင့်ကောင်းတုန်းပါဘဲ၊ ခွဆောင့်ဆောင့်နေပါတာများ
တဟင်းဟင်း အသံထွက်နေလောက်အောင်ပါဘဲရှင်။
"ကဲ နင့်စောက်ပတ်ထဲလီးဝင်နေတာထိတယ်မဟုတ်လား "
အသက်မရှုနိုင်အောင်ဖြစ်နေရာကကျွန်မခေါင်းငြိမ့်မိပါတယ် စိတ်ဆန္ဒကလူကိုလွှမ်းမိုးသွား

တာပါပဲရှင်။ စိတ်ကတင်းထားပေမဲ့ကိုယ်ခန္ဓာကကော့ကော့ထိုးပေးနေမိတာများ ရှက်စရာပါပဲ ဒါပေမဲ့ဘယ်လိုမှမထိမ်းနိုင်တာကတော့အမှန်ပါပဲရှင်။

" နင့်စောက်ပတ်ကအရည်တွေထွက်လာဘီဟ လိုးလို့ကောင်းလာဘီဟ"

လို့ဦးမောင်အေးက ပြောပါတယ် ကျွန်မလဲရှက်တာနဲ့သေချင်စိတ်တောင်ပေါက်ပါတယ်။

" အား အား ကောင်းလိုက်တာ ကောင်းလိုက်တာ အဲလိုလေး လှုပ်ပေးတာ ကောင်းလိုက်တာ၊ နင်ပြောတော့မလုပ်ပါနဲ့ဆို အီး အင်း အင်း"

ပြောပြောဆောင့်ဆောင့်နဲ့လုပ်နေတာများမနားတမ်းပါပဲရှင်။

" ခွေးကြီး လူယုတ်မာကြီး သားသမီးခြင်းမစာမနာ သေချင်းဆိုးကြီး "

" ဘာလဲနင့်ကိုလိုး လို့ပေါ့လေ ဟားဟား ဝန်ခံစမ်းဘာ ကောင်းတယ်မဟုတ်လား "

" ငါ့လီးနဲ့တွေ့တဲ့သူတိုင်းမကောင်းဘူးလို့ပြောတဲ့သူမရှိဘူး "

" မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး ကျွန်မကိုအဲလိုမပြောနဲ့"

မျက်ရည်များပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျအောင်ပင်ကျွန်မငိုမိပါသည်။

" အား အ အ အင့် အင့် ကျွန်မကိုဘယ်လိုတွေလုပ်နေတာလဲရှင့်"

" နင့်စောက်ပတ်ကိုလိုးနေတာဟေ့ လိုးနေတာဟ၊ မင်းကလဲကြိုက်ပါတယ်ကွာ"

" အီး အားအား အိ အိ အ ဆောင့်ဆောင့် ကောင်းလာပီရှင့် ဆောင့်ပါရှင့်"

အခုတော့ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ မယုံနိုင်အောင်ပါဘဲ ဦးမောင်အေးကဆောင့်ရင် ကျွန်မကကော့ပေးမိပါတော့တယ်ရှင်။

ကျွန်မဘဝမှာ ယောကျာ်းကိုသန်းငွေကိုတောင်ဒီလိုစိတ်ပါလက်ပါမရှိဘူးပါဘူး။ ကျွန်မ ယောကျာ်း ဖွတ်ကြားသန်းငွေ ကြီးကတော့လုပ်ရင်လဲခပ်မှန်မှန်ဘဲဆိုတော့မတူဘူး ပေါ့ရှင်။

" ကောင်းလာပီရှင့် ဆောင့်ပါရှင့် ဆောင့်ပါရှင့် ကောင်းလိုက်တာ အ အ ဟင်း ဟင်း အား အား ဦးလေး လိုးစမ်းပါ လိုးပါ ဆောင့်စမ်းပါ"

ဦးမောင်အေးကဆောင့်လိုက်တိုင်းတင်းတင်းကျပ်ကျပ်ကြီးဝင်သွားရုံမကဟိုးအထဲကိုပါထိ လှတာကအရသာထူးစေတာအမှန်ပါပဲ ဦးမောင်အေးကကျွန်မလက်ကိုလွှတ်လိုက်ပါပြီ၊ အခုတော့ရုန်းဖို့သတိမရတော့ဘဲ ဦးမောင်အေးလည်ပင်းကိုဖက်ပြီးကော့ကော့ ပေးမိတာက ကျွန်မပါပဲရှင်။

" အိုး အိုး အိုး " ပေါင်ခြင်းတဘတ်ဘတ်မည်အောင်ဆောင့်နေတာများခံလို့ကောင်းလှ ပါတယ် အခုနေ ကျွန်မ ယောကျာ်းကိုသန်းငွေပြန်လာမှာတောင်စိုးရိမ်နေမိပါတယ်။

" နင်ကလီးဆာနေတာမဟုတ်လား "

" နင့်ကောင်သန်းငွေကဘာမှစောက်သုံးကျတာမဟုတ်ဘူး "

" သေချင်းဆိုးကြီး ပြောမနေနဲ့လုပ်မှာသာလုပ်စမ်းပါ၊ အား အား အ အ မြန်မြန် မြန်မြန် လိုးစမ်းပါရှင့် ချ ချ ဆောင့်ဆောင့် အိ အ အ အိ အား ကောင်းတယ် ပီးတော့မယ်

ဆောင့်ဆောင့် ထွက်ကုန်ဘီ ထွက်ကုန်ဘီ ရှင့် အား လားလား အ အ "
ဦးမောင်အေးကလည်းဆောင့်ရင်း ဆောင့်ရင်းသုတ်ရေတွေကိုမထိမ်းနိုင်တော့ဘဲ
သေနတ်ပစ်သလိုဆက်ကာဆက်ကာဆောင့်ပန်းထုတ်ရင်းပီးသွားပါတော့ တယ်ရှင်
ကျွန်မတကိုယ်လုံးလဲအားအင်မရှိတော့အောင်နွန်းချိနေပါတော့တယ်။
" အား...အ...အ... " ဦးမောင်အေးကလက်ကျန်အရည်များညှစ်နေရင်းကျေနပ်စွာအော်
နေပါတယ်ရှင်။
" ဖယ် ဖယ် ဖယ်တော့ " ကျွန်မကဦးမောင်အေးကိုမော့ကြည့်ရင်းပြောတော့၊
" ဟနေပါဦးဟ မဝသေးဘူးတစ်ချီလောက်ထပ်ချဦးမယ် "
" ဖယ် ဖယ် တော်ပီ တော်ပီ "
" နေပါဦးဆိုမှ မလောစမ်းနဲ့သန်းငွေလဲလာသေးပါဘူး "
" ကျွန်မ ကိုမတရားကျင့်ရတာမဝသေးဘူးပေါ့၊ တစ်ခါတော်ရောပေါ့ရှင့် "
" မုဒိမ်းကောင်ကြီး၊ မုဒိမ်းကောင်ကြီး၊ မုဒိမ်းကောင်ကြီး "
" ဟ ဟ အေးမာ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊နင့်ကောင်သန်းငွေကိုနင်ပြန်မပြောရင်တော့
ဒီအိမ်မှာဆက်နေလို့ရပါတယ်၊ ငါပေးနေပါတယ် "
" ညြ ကျွန်မကဘာပြောရမှာလဲ အားရပါးရလည်းလုပ်ပီးမှဘဲ "
ပြောပြီးထရပ်လိုက်ရာပေါင်ကြားမှနာလိုက်သည်မှာဆိုဖွယ်မရှိအောင်ပင်။
" အ အ နာလိုက်တာ "
" ဟာ နာနေလား လာ လာ ငါအခန်းထဲတွဲပို့ပေးမယ် " ဟု ဦးမောင်အေးပြောရင်း
ကျွန်မကိုအခန်းထဲပို့ပေးပါသည်။
ဟုတ်ကဲ့ဒီတစ်ကြိမ်ထဲမဟုတ်သေးပါဘူး နောက်ရက်တွေမှာလည်း ကျွန်မ
ကိုမတရားလုပ်တာပါဘဲပြောပြပါဦးမယ်။ အခုတော့မောလဲမော
နာလဲနာဆိုတော့နားဦးမှဖြစ် မယ်ရှင်။
ပထမပိုင်းနား